

การบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบล
ในเขตอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์

Management of Early Childhood Development Center Administration under Local
Administrative Organization in Chalermprakeat District, Buriram Province

วรรณิภา เสาวพันธ์¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ (2) เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้ปกครองเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์จำแนกตามสถานภาพและหน่วยงานที่สังกัด โดยกลุ่มตัวอย่างคือ บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 63 คน และ ผู้ปกครองเด็ก จำนวน 122 คน รวมทั้งสิ้น 185 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .08526 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยการทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า (1) ปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนจากชุมชนอยู่ในระดับน้อย โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านอาคารสถานที่สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย รองลงมาคือ ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ และด้านวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร ตามลำดับ (2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้ปกครองเด็ก เกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (3) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้ปกครองเด็ก เกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกตามหน่วยงานที่สังกัดโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การบริหารงาน / ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

Abstract

The purpose of this study was to (1) Study the Problems of Early Childhood Development Center Administration Under Local Administrative Organization In Chalermprakeat District, Buriram Province (2) Compare the Problems of Early Childhood Development Center Administration Under Local Administrative Organization In Chalermprakeat District, Buriram Province classified by marital status, position, and affiliation .The sample is Personnel of the District Administrative Office of 63 people and the parents of the 122 people including the end of 185 people who were used to

¹สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

collect data was a questionnaire. The conviction was. 08,526 statistical methods used to analyze data were percentage, average, standard deviation. Testing the hypothesis with t-test. The results showed that: (1) Problems of Early Childhood Development Center Administration Under Local Administrative Organization In Chalermprakeat District, Buriram Province Overall is moderate Considering each side That all sides are moderate. Except for the participation and support of the community. In less the side with the highest average is in the building, followed by the environment and safety of personnel and administration. And academic activities and curriculum, respectively. (2) The comparative review of the personnel of the local administration and parents. Issues management, child development centers under the jurisdiction of local governments in the district honor. Buriram province. This study was the overall difference was statistically significant at the .05 level. (3) Compare the results of the review of local government staff and parents. Issues management, child development centers under the jurisdiction of local governments in the district honor. Buriram province BY agencies under different overall. The level of statistical significance. 05.

Keywords: Administration / Early Childhood Development Center

บทนำ

การศึกษานอกจากจะเป็นรากฐานที่สำคัญในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ แล้ว ยังเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาบุคคลในทุก ๆ ด้าน ให้รู้เท่าทัน การเปลี่ยนแปลง ดังนั้นการศึกษาที่มีประสิทธิภาพจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งผลให้การพัฒนาตัวเองและสังคมเป็นไปอย่างมีคุณภาพในทุก ๆ ด้าน การศึกษาจึงเป็นกระบวนการในการพัฒนามนุษย์ ให้มีความเจริญงอกงามทั้งด้านสติปัญญา ความรู้ คุณธรรม ความดี มีความสามารถในการเรียนรู้ที่จะทำงานและคิดวิเคราะห์ได้อย่างถูกต้อง ตลอดจนใช้ความรู้สร้างสรรค์ มีสุขภาพร่างกายและจิตใจสมบูรณ์แข็งแรง ประกอบอาชีพได้อย่างปกติสุข และสามารถปรับตัวได้ในสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยความสำคัญของการจัดการศึกษาคือ การจัดให้มีการศึกษาตลอดชีวิตและทำสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ การบริหารการศึกษาจึงถือเป็นหัวใจที่สำคัญที่จะกำหนด ทิศทางการพัฒนามาตรฐานและคุณภาพ สถานศึกษาได้อย่างมั่นคงและยืนยาวอันเป็นเป้าหมายสูงสุดของภารกิจของสถานศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2549: 43)

เด็กเล็กหรือเด็กปฐมวัยเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญกลุ่มหนึ่งในการพัฒนาประเทศการเลี้ยงดูอย่างไรที่เด็ก จะเติบโตขึ้นเป็นคนดีฉลาดและมีความสุขเป็นที่ต้องการของพ่อแม่ชุมชนและสังคมนั้นเด็กปฐมวัยจำเป็นที่จะต้อง ได้รับการดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดีโดยเฉพาะตั้งแต่ แรกเกิดไปจนถึงอายุ 5 ปีซึ่งจะต้องได้รับการพัฒนาอย่างรอบด้านให้ มีความพร้อมทั้งด้านร่างกายอารมณ์จิตใจสังคมและสติปัญญาประกอบกับแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ถ่ายโอนภารกิจศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้อยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องจัดการศึกษาปฐมวัยให้มีคุณภาพได้มาตรฐานทั้งนี้เพื่อให้เด็ก เหล่านี้เติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพในอนาคตการพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีคุณภาพนั้นต้องเกิดจากความร่วมมือของ ครอบครัวชุมชนศูนย์เด็กเล็กและองค์กรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย(กรมการพัฒนาชุมชน, 2541 : 25)

กระทรวงมหาดไทย โดยกรมการพัฒนาชุมชนได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาเด็ก จึงได้เริ่มมีการ จัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในหมู่บ้าน ตำบล ตามความต้องการและ ชีตความ สามารถของประชาชนมาตั้งแต่ พ.ศ. 2510

เพื่อรับเด็กเล็กในชนบทอายุระหว่าง 3 - 6 ปี เข้ารับการเลี้ยงดูในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และให้อยู่ในความรับผิดชอบ ควบคุมดูแลของ คณะกรรมการพัฒนาเด็กและคณะกรรมการสภาตำบล โดยให้การช่วยเหลือและให้การสนับสนุนในด้านวิชาการและงบประมาณ ในส่วนที่เกินขีดความสามารถของประชาชน รวมทั้งการฝึกอบรมผู้ดูแลเด็กและคณะกรรมการพัฒนาเด็ก เพื่อให้บุคลากรเหล่านี้สามารถปฏิบัติงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่เนื่องจากภายหลังได้มีพระราชบัญญัติการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล ในปี พ.ศ.2537 และรัฐบาลได้มีนโยบายที่จะกระจายกิจกรรมการดำเนินงาน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลที่มีศักยภาพและความพร้อม ได้มีส่วนร่วมในการบริหาร ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ตามกำลังและขีดความสามารถขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้นๆ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541 เป็นต้นมา ดังนั้นเพื่อเป็นการตอบสนองนโยบายของรัฐบาลในการกระจายอำนาจการบริหารลงสู่ท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลต้องถือเป็นหน้าที่หลักที่จะให้ความสำคัญในการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเฉลิมพระเกียรติจังหวัดบุรีรัมย์ ประกอบไปด้วย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลพนมรุ้ง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลยายแยมวัฒนา ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลถาวร ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลเจริญสุข ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลอีสานเขต โดยได้จัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขึ้นเองตามอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมการพัฒนาเด็กเล็กในระดับปฐมวัยเพื่อเตรียมความพร้อมให้กับเด็กทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ทั้งนี้ในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ส่วนใหญ่ยังเป็นสังคมชนบท จึงมีประชากรเด็กที่ด้อยโอกาสและขาดการดูแลเอาใจใส่ในการส่งเสริมและพัฒนาที่ถูกต้องเหมาะสมกับวัย ประกอบกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังที่ไม่มี ความพร้อมเท่าที่ควรคือมาตรฐานการดำเนินงานและบริหารจัดการ มีความแตกต่างทั้งด้านโครงสร้าง อาคารสถานที่ สภาพแวดล้อม งบประมาณ บุคลากร จึงเป็นไปได้ที่ต้องเผชิญกับปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงาน

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยในฐานะเป็นพนักงานในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงต้องการที่จะศึกษาว่าภายหลังจากที่ได้มีการถ่ายโอนการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้วนั้น คณะกรรมการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้ปฏิบัติงานภายในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีปัญหาในการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากน้อยเพียงใด ทั้งนี้เพื่อเป็นข้อมูลให้ผู้บริหารและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษานำมาใช้ประกอบการพิจารณากำหนดนโยบาย และแนวทางปฏิบัติงานร่วมกันในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์จำแนกตาม สถานภาพตำแหน่ง และ หน่วยงาน ที่สังกัด

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างได้แก่

บุคลากรสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้ปกครองเด็ก จำนวน 185 คน จำแนกเป็น บุคลากรสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 63 คนและ ผู้ปกครองเด็กจำนวน 122 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยเป็นข้อคำถามแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามถึงปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ ด้านอาคารสถานที่สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย ด้านวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร ด้านการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนจากชุมชน มีลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าแบ่งระดับเป็น 5 ระดับดังนี้(บุญชม ศรีสะอาด,2546 : 99)

ระดับ 5	หมายถึง	มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	มีปัญหาอยู่ในระดับมาก
ระดับ 3	หมายถึง	มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open - ended Form) เกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ในการจัดกระทำข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

- 1.การศึกษาสภาพภาพของกลุ่มตัวอย่างวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ
- 2.การศึกษาปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ วิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ที่จำแนกตามตามสภาพและหน่วยงานที่สังกัดใช้ค่าสถิติ t-test แบบ Independent t-test กำหนดค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05
- 4.ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหาโดยจัดคำตอบเข้าประเด็นเดียวกันแล้วแจกแจงความถี่หาค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

ผลจากการศึกษาปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ ปรากฏผลดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้ปกครองเด็ก เกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนจากชุมชน อยู่ในระดับน้อย โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านอาคารสถานที่สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย รองลงมาคือ ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ และด้านวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร ตามลำดับ
2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้ปกครองเด็ก เกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์

จำแนกตามสถานภาพตำแหน่งโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แตกต่างกันทั้ง 4 ด้าน

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้ปกครองเด็ก เกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกตามหน่วยงานที่สังกัดโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แตกต่างกันทั้ง 4 ด้าน

4. ข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ ทั้ง 4 ด้าน พบว่า ข้อเสนอแนะที่มีจำนวนมากที่สุดคือ ครูผู้ดูแลเด็กควรมีหน้าที่ดูแลเด็กเพียงอย่างเดียว เพื่อความปลอดภัยของเด็กทรงลงมาคือ การประชาสัมพันธ์ข่าวสารมีน้อย และ ควรมีสถานที่ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก

อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

อภิปรายผล

ผลจากการศึกษาปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ อภิปรายผลดังนี้

1. ปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นภารกิจหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยต้องร่วมมือกันดำเนินการให้เป็นที่ไปตามวัตถุประสงค์โดยมุ่งให้นักเรียนมีคุณภาพและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข จึงจำเป็นที่ผู้บริหารต้องบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ มีการบริหารจัดการที่ดีและเหมาะสม ซึ่งผู้บริหารและผู้ดูแลเด็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ได้รับการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ด้านการบริหารจัดการและการบริหารการศึกษาเพื่อพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กประกอบกับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กส่วนใหญ่ได้ถ่ายโอนภารกิจให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้รับผิดชอบการบริหารจัดการทุกๆด้านทำให้การบริหารงานเกิดความคล่องตัวมากยิ่งขึ้นส่งผลให้ปัญหาในการบริหารงานอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับ ณิชมนต์ ปัทมเสวี (2548 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ขององค์กรบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดปทุมธานี ผลการศึกษาพบว่าสภาพการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดปทุมธานีโดยภาพรวมมีสภาพการบริหารงานอยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

1.1 ปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันได้รับการถ่ายโอนภารกิจจากหน่วยงานหรือองค์กรอื่น ทำให้การบริหารงานเกิดความคล่องตัวมากยิ่งขึ้น ส่วนผู้ดูแลเด็กก็มีความรู้ มีประสบการณ์ และมีคุณวุฒิ การศึกษาทางด้านดูแลเด็ก การอนุบาล หรือการศึกษาปฐมวัย จึงทำให้การบริหารไม่เกิดปัญหาเท่าใดนักส่งผลให้ปัญหาในการบริหารงานด้านบุคลากรและการบริหารจัดการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับ ณิชมนต์ ปัทมเสวี (2548 : 73) ได้ทำการศึกษา สภาพและปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี พบว่า ปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานีด้านบุคลากรอยู่ในระดับปานกลาง

1.2 ปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านอาคารสถานที่สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ หลายแห่ง ยังไม่มีอาคารสถานที่ที่เป็นเอกเทศ การจัดห้องเรียนยังไม่เป็นสัดส่วน สนามเด็กเล่น สนามหญ้า ต้นไม้ ยังมีไม่เพียงพอ ส่งผลให้ปัญหาในการบริหารงานด้านอาคารสถานที่สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับ ประเสริฐ บุญมี (2554:103) ได้ทำการศึกษา ปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ พบว่า ปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ด้านอาคารสถานที่สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยอยู่ในระดับปานกลาง

1.3 ปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตรพบว่าโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ ได้ปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้มีคุณภาพตามหลักสูตรและกิจกรรมที่กระทรวงศึกษาธิการและกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด มีการนิเทศงาน ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานทุกระยะ มีการจัดหาสื่อและอุปกรณ์การสอนให้เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน จึงทำให้ไม่เกิดปัญหาในการจัดกิจกรรมตามหลักสูตรเท่าใดนัก ส่งผลให้ปัญหาในการบริหารงานด้านวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับ สุกัญญา จินเกิด (2549 : 85) ได้ทำการศึกษา ปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชลบุรี พบว่า ปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชลบุรี ด้านวิชาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

1.4 ปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนจากชุมชนโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนและผู้ปกครองได้เข้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ ทำให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มีการรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะจากผู้ปกครองเกี่ยวกับการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ปัญหาในการบริหารงานด้านการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนจากชุมชนโดยรวมอยู่ในระดับน้อย สอดคล้องกับ ณิชมนต์ปัทมเสวี (2548 : 73) ได้ศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานีผลการศึกษาพบว่าปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดปทุมธานีด้านงานความสัมพันธ์กับชุมชนอยู่ในระดับน้อย

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้ปกครองเด็ก เกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกตามสถานภาพตำแหน่งโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า แตกต่างกันทั้ง 4 ด้าน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบในการบริหารจัดการงานต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วงตามภารกิจและความรับผิดชอบให้สำเร็จตามระเบียบและทรัพยากรในการบริหารที่มีอยู่เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กรโดยอาจมองข้ามปัญหาบางอย่างหรืออาจมองว่ายังไม่จำเป็นเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการซึ่งอาจไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครองเด็ก ทำให้ความคิดเห็นของบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้ปกครองเด็ก เกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์แตกต่างกัน สอดคล้องกับ สุกัญญา

จินเกิด (2549 : 85) ได้ทำการศึกษา ปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชลบุรี พบว่าปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามตำแหน่ง โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้ปกครองเด็ก เกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกตามหน่วยงานที่สังกัดโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า แตกต่างกันทั้ง 4 ด้าน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การบริหารงานของเทศบาลอาจมีความพร้อมในด้านทรัพยากรมากกว่าการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งด้านการบริหารจัดการ งบประมาณ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ทำให้การบริหารงานของเทศบาลทำได้ง่ายและพัฒนาได้มากกว่าการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ส่งผลให้ปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกตามหน่วยงานที่สังกัดโดยรวมแตกต่างกันสอดคล้องกับ ภูวดล ภูอาภรณ์ (2552:101) ได้ทำการศึกษาปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่าปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอยางตลาด จำแนกตาม หน่วยงานที่สังกัด โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ ทั้ง 4 ด้าน พบว่า ข้อเสนอแนะที่มีจำนวนมากที่สุดคือ ครูผู้ดูแลเด็กควรมีหน้าที่ดูแลเด็กเพียงอย่างเดียว เพื่อความปลอดภัยของเด็ก รองลงมาคือ การประชาสัมพันธ์ข่าวสารมีน้อย และ ควรมีสถานที่ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็กสอดคล้องกับ ภูวดล ภูอาภรณ์ (2552: 92) ได้ทำการศึกษา ปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า ข้อเสนอแนะที่มีจำนวนมากที่สุดคือ ผู้ดูแลเด็กควรมีหน้าที่ดูแลเด็กเท่านั้นไม่ควรปฏิบัติหน้าที่อย่างอื่น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. จากการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้ปกครองเด็ก เกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านอาคารสถานที่สิ่งแวดล้อม และความปลอดภัย รองลงมาคือ ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ และด้านวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร ดังนั้น ผู้บริหารควรจัดห้องเรียนให้เป็นมีความปลอดภัยต่อผู้เรียนและเอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก จัดห้องเรียนให้มีแสงสว่างเพียงพอ มีความสะอาดถูกสุขลักษณะและปลอดภัย

2. ควรมีการนำเอาเทคนิควิธีการใหม่ ๆ มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับเด็ก

3. ควรมีการประสานงานประชาสัมพันธ์การดำเนินงานของศูนย์ พัฒนาเด็กเล็กให้ประชาชน และหน่วยงานต่าง ๆ รับทราบ ในหลายรูปแบบและสม่ำเสมอ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของผู้ดูแลเด็ก

2. ควรศึกษาปัญหาความต้องการในการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่

อื่น ๆ

3. ควรศึกษาปัญหาการจัดการศึกษาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเจาะลึกถึงปัญหา การแก้ไขและปัจจัยที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้มีคุณภาพต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กรมการพัฒนาชุมชน. (2541). **อบต.กับการพัฒนาเด็กโดยสิทธิเด็ก**. ปทุมธานี : สำนักงานอำเภอเมืองปทุมธานี. อัดสำเนา.
- ณิชนันต์ ปัทมเสวี. (2548). **สภาพและปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2546). **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ประเสริฐ บุญมี. (2554). **ปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์**. การค้นคว้าอิสระ รม.ม.(รัฐประศาสนศาสตร์) . บุรีรัมย์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ภูวดล ภูอาภรณ์ . (2552). **ปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์**. วิทยานิพนธ์ รม.ม.(รัฐประศาสนศาสตร์).มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2549). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550 – 2554**. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- สุกัญญา จินเกิด. (2549) . **ปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชลบุรี**. วิทยานิพนธ์ ค.ม.(การบริหารการศึกษา) . ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา .